

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על וגתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ⁵ ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ⁶ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוף שרפת הפרה: ⁷ וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: ⁸ והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ¹⁰ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ¹¹ הנגע במת לקל נפש אדם וטמא שבעת ימים: ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: ¹⁶ וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ¹⁷ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ¹⁸ ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר הור שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:

(19) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ² זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ³ ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ⁴ ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ⁵ ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ⁶ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוף שרפת הפרה: ⁷ וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: ⁸ והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ⁹ ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ¹⁰ וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ¹¹ הנגע במת לקל נפש אדם וטמא שבעת ימים: ¹² הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: ¹³ כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ¹⁴ זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: ¹⁵ וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: ¹⁶ וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ¹⁷ ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ¹⁸ ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר הור שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:

19. והזה הטָהֵר עַל־הַטְּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֹטְאוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבֹּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעָרְבוֹ: 20. וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא: 21. וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזָּה מִי־הַנִּדָּה יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְהִנְגַע בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעָרֶב: 22. וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַע בּוֹ הַטְּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב:

וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתִּמָּת שֵׁם מֵרִים וַתִּקְבֹּר שֵׁם: 2. וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן: 3. וַיִּרַב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּנְעֵנוּ בַגֹּעַע אַחֲנּוּ לִפְנֵי יְהוָה: 4. וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קֹהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ: 5. וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא מִקְוֹם זֶרַע וַתֹּאנָה וְגִפְוֹן וְרִמּוֹן וּמַיִם אֵין לְשִׁתּוֹת: 6. וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם:

7. וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 8. קַח אֶת־הַמַּטֵּה וְהַקֹּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהַשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם: 9. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: 10. וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמֵּרִים הַמִּן־הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם: 11. וַיִּרַם מֹשֶׁה אֶת־יָדָו וַיַּךְ אֶת־הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים וַיִּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּ הָעֵדָה וּבְעִירָם:

12. וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: 13. הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם: 14. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֲתָנוּ: 15. וַיִּרְדּוּ

והזה הטָהֵר עַל־הַטְּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֹטְאוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבֹּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעָרְבוֹ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזָּה מִי הַנִּדָּה יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְהִנְגַע בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד הָעָרֶב וְכֹל אֲשֶׁר יִגַע בּוֹ הַטְּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת תִּטְמָא עַד הָעָרֶב

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה מִדְּבַר צֹן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ וַתִּמָּת שֵׁם מֵרִים וַתִּקְבֹּר שֵׁם וְלֹא הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיִּרַב הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּנְעֵנוּ בַגֹּעַע אַחֲנּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת קֹהֵל יְהוָה אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל הַמִּקְוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא מִקְוֹם זֶרַע וַתֹּאנָה וְגִפְוֹן וְרִמּוֹן וּמַיִם אֵין לְשִׁתּוֹת וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֵל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח אֶת הַמַּטֵּה וְהַקֹּהֵל אֶת הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֵּלַע וְהַשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקֹּהֵל אֶל פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ נָא הַמֵּרִים הַמִּן הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם וַיִּרַם מֹשֶׁה אֶת יָדָו וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים וַיִּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּ הָעֵדָה וּבְעִירָם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַל אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֲתָנוּ וַיִּרְדּוּ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר קַח אֶת הַמַּטֵּה וְהַקֹּהֵל אֶת הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֵּלַע וְהַשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה וְאֶת בְּעִירָם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ וַיִּקְהָלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקֹּהֵל אֶל פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ נָא הַמֵּרִים הַמִּן הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם וַיִּרַם מֹשֶׁה אֶת יָדָו וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַעַמִּים וַיִּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשְׁתַּ הָעֵדָה וּבְעִירָם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַל אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישְׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּה אָמַר אַחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֲתָנוּ וַיִּרְדּוּ

אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה וְנָשַׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ
לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבֹתֵינוּ: ¹⁶וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ
עֵיר קָצֵה גְבוּלָה: ¹⁷וַעֲבָרָה־נָּא בְּאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר
בְּשָׂדֵה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דְּרוֹךְ הַמֶּלֶךְ
גִּלְךָ לֹא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדָם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־בְּחָרֵב אֵצְא
לְקִרְאָתְךָ: ¹⁹וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלָה נַעֲלֶה
וְאִם־מִימֶיךָ נִשְׁתֶּה אָנֹכִי וּמִקְנֵי וְנִתְתֵּי מִכְרָם רֶקֶת
אִין־דְּבַר בְּרַגְלֵי אַעֲבֹרָה: ²⁰וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצְא
אָדָם לְקִרְאָתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבְיַד חֻזְקָה: ²¹וַיִּמָּאֵן אֱ
אָדָם נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל
מֵעַלָיו:

אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו
לנו מצרים ולאבותינו ונצעק אל יהוה וישמע קולנו
וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולה לא נעבר
בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרוך המלך
גלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך
ויאמר אליו אדם לא תעבר בי פן בחרב אצא
לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה
ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק
אין דבר ברגלי אעברה ויאמר לא תעבר ויצא
אדם לקראתו בעם כבוד וביד חזקה וימאן
אדם נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל
מעליו